

Мила царкыньо, Богъ тя упаци!

Райна. (слисанъ),

Що гядамъ... Недо!... Ты ли си?

Неда.

Азъ съмъ, княгыньо. Сега не си самичка: азъ съмъ при тебе.

Райна.

Какъ мя намъри, Недо, въ тѣхъ пустынь?

Неда.

Единъ благочестивъ старецъ мя доведе. Азъ не го познавамъ.

Райна.

Той ще бѣде стрика ми Боянъ, Недо. Той е ималъ гражѣкъ за да мя избавы отъ наши-тѣ врагове. Азъ като избѣгнѣхъ отъ вѣнчило-то, той мя грабнѣ и заедно съ Обрѣна, не знаѣкъ какъ, мя доведохъ въ тѣхъ пещерѣ, коя-то е тѣхно жилище. Той, Недо, избавилъ и мои-тѣ братя отъ робство, и ми каза, какво на скоро ще си дойдѣтъ. Това много мя зарадва.

Неда.

Ей царкыньо, не знашь сега що става въ Прѣславъ! Русси обиколихъ града, до сега може да еж го прѣвзели.

Райна.

Що думашъ? О, Боже, ты бѣди милостивъ (вжзджва).

Неда.

Богъ е добъръ, царкыньо, както помогнѣ да